

חיילים פוצצו בית והרגו אישה הרה

חורבות הבית בו נהרגה נוחה אל-מקאדמה (בצלם)

בנוסף, השתמשו בשכונ שלה כב"מגן אנושי"

ב-2.3.03 בלילה פלש כוח צה"ל למחנה הפליטים אל-בורייג', במה שתואר על-ידי דובר צה"ל כ"פעמי-לודת צה"ל כנגד תשתיות הטורר ברצועת עזה". במהלך הפעולה פוצץ כוח צה"ל את ביתו של עאדל עבד א-סלאם, שבנו ביצע, על-פי דובר צה"ל, פיגוע התאבדות ברצועה, בו נפצעו ארבעה חיילים.

"הסתכלתי אחורה וראיתי את הבית שלי עף באוויר... לא תיארתי לעצמי שהצבא הישראלי יהרוס לי את הבית"

בעדותו בצלם סיפר עבד א-סלאם כי כחצי שעה לאחר חצות הגיעו חיילי צה"ל לביתו. הם הורו לו ולבני משפחתו לצאת מהבית. לאחר מכן ערכו חיפוש בביתו, תוך שהם משתמשים בו כב"מגן אנושי". לאחר החיפוש הורו לו החיילים להתרחק מהמקום. "הלכתי בערך שלוש מטר צפונה", סיפר עבד א-סלאם בצ-לם, "ואז שמעתי פיצוץ אדיר. הסתכלתי אחורה וראיתי את הבית שלי עף באוויר... לא תיארתי לעצמי שהצבא הישראלי יהרוס לי את הבית, כי זה בסך הכול בית קטן והוא הבית היחיד של תשע נפשות חפות מפשע. אבל גם אם כן, הנחתי שיהרסו אותו עם בולדוזרים ולא עם חומרי נפץ כי באזור הזה הבתים צפופים... וברור שכל הריסה עם חומרי נפץ תפגע גם בבתיים אחרים ובאזרחים".

הערכתו של עבד א-סלאם בנוגע לאפשרות שאזרחים חפים מפשע ייפגעו כתוצאה מפיצוץ בית באזור צפוף כמו מחנה הפליטים אל-בורייג', התבררה כמ-דוייקת.

הפלישה לטול כרם

אל בית. מעדויות שגבה בצלם עולה כי במהלך החיפושים עשה צה"ל שימוש ב"נוהל שכך", בניגוד להתחייבות המדינה לבג"ץ. עבדאללה סאלח, תושב המחנה, סיפר לבצלם את אשר אירע כאשר הגיעו חיילים אל ביתו: "החיילים הורו לי ללכת לפניכם אל הבית של אבו וואיל [תושב המחנה]. יצאנו מביתי כשאני צועד כעשרה מטרים לפניכם. הלכנו בין סמטאות המחנה, כשהם מכוונים את כלי הנשק לעברי, עד שהגענו לבית של אבו וואיל. כשהגענו לכניסה, החיילים הורו לי לדפוק על הדלת ולבקש מתושבי הבית לצאת. "בעל הבית פתח את הדלת ומסרתי לו את דרישת החיילים. הדיירים יצאו החוצה והחיילים נכנסו פנימה וערכו חיפוש שארך כחצי שעה. לאחר מכן הם יצאו ואז אמרתי לחיילים, שאני רוצה לחזור לביתי, כי עשיתי את מה שהורו לי. החיילים הרשו לי לחזור לביתי לבד".

בשעות הבוקר המוקדמות של ה-2.4.03, פלשו כוחות צה"ל למחנה הפליטים טול כרם והכריזו על עוצר כללי. חיילים הקיפו את המחנה בגדר תיל וקראו באמצעות הרמקולים לכל הערים והגברים בגילאי 15-45 לצאת מן הבתים ולהתאסף בחצר של אחד מבתי הספר במקום. בסך הכל רוכזו באופן זה כאלף נערים וגברים, אשר לאחר מכן הועברו למחנה הפלי-טים נור א-שמס הסמוך. הצבא אסר עליהם לשוב במשך כמה ימים. החיילים השתלטו על כעשרה בתים במחנה והפכו אותם לנקודות תצפית. נהאיה דרדורי, אשר ביתה נתפס ע"י הצבא, סיפרה לבצלם: "הם השתמשו במזרונים, בחדרים וברהי-טים שלנו. הם השאירו מאחוריהם אשפה ולכלוך: מצאנו את שלושת חדרי השירותים מטונפים. הם גם השתמשו בכלי מטבח והשאירו מאחוריהם שיירי אוכל וקופסאות שימורים פתוחות". במהלך הפעולה ערכו החיילים חיפושים מבית

מעדותו של אל-מקאדמה עולה, כי לא ניתנה להם כל אזהרה מוקדמת מצד כוחות צה"ל לפני הפיצוץ. חזקה על צה"ל שיש לו הכלים לצפות את תוצ-אותיו ההרסניות של פיצוץ בית. מחובתו של הצבא לדאוג לכך שאזרחים חפים מפשע ורכושם לא ייפגעו במהלך פעולותיו. דובר צה"ל לא התייחס בהודעתו בנושא פעולת צה"ל במחנה הפליטים למותה של נוחה אל-מקאדמה. בצלם פנה לתו-בעת הצבאית הראשית בדרישה להורות על פתי-חתה של חקירת מצ"ח לברור נסיבות מותה.

את שאירע בזמן הפיצוץ בבית משפחת אל-מקאד-מה, הסמוך לבית משפחת א-סלאם, תיאר אב המשפ-חה, שוקרי אל-מקאדמה: "אשתי רצתה לקחת את הילדים ולעבור לחדר השני אבל אמרתי לה שהחדר שבו אנו נמצאים בטוח יותר משני החדרים האחרים... היא לא השתכ-נה והתעקשה לעבור חדר... אלא שאז נותק הח-שמל. היא חזרה והתיישבה על המיטה ואמרה שהיא מפחדת ושנעבור חדר ברגע שהחשמל יחזור... אחרי כמה שניות החשמל חזר. הטלויזיה חזרה לפעול..."

"שמעתי את אשתי אומרת 'תעזור לי, שוקרי. תעזור לילדים' ואז היא השתתקה"

שוקרי אל-מקאדמה

זה זמן רב הורס צה"ל כמדיניות בתים בהם גרים בני משפחותיהם של פלס-טינים החשודים בפגיעה בישראלים. ההריסה היא הליך מנהלי המתבצע ללא משפט וללא הוכחת אשמתו של איש בפני גוף שיפוטי כלשהו. מדיניות זו של צה"ל מהווה הפרה של כללי המשפט הבינלאומי, ענישה קולקטיבית אסורה ופגיעה בחפים מפשע.

"ואז, תוך שניות, הרגשתי פיצוץ אדיר וחזק, כאילו רעידת אדמה, ומצאתי את עצמי מתחת להריסות. הפיצוץ הרס את הקיר הדרומי של החדר, המשו-תף לנו ולבית השכן, עאדל עבד א-סלאם, והקיר הת-מוטט עלינו. אחרי כמה שניות שמעתי את אשתי אומרת 'תעזור לי, שוקרי. תעזור לילדים' ואז היא השתתקה". כתוצאה מהתמוטטות הקיר נהרגה אשתו של אל-מקאדמה, נוחה, שהי-תה בחודש התשיעי להריו-נה. עשרת ילדיהם, בגילים שבין שנתיים ל-17, נפצעו והוא עצמו סובל משבר צווארו.

פלסטיני נהרג במהלך פריצת חיילים לביתו

ומיד נפרצה הדלת בכוח על-ידי החיילים והוטחה בפניו. אל-פלית נחבט בקיר ונפל ארצה מחוסר הכרה. החיילים התעלמו מבקשות המשפחה להזמין אמבולנס והמשיכו בחיפוש כאילו לא קרה דבר. אל-פלית פונה לבית החו-לים בדיר אל-בלח באמצ-עות אמבולנס שהזמינו בני המשפחה, שם נקבע מותו. ב-2.4.03 פנה בצלם לדובר צה"ל וביקש את תגובתו לאירוע. עד ליום הפרסום לא זכתה הפניה למענה.

ב-22.03.03, בסביבות הש-עה 23:00, הגיע כוח של צה"ל לבית משפחת אל-פלית, בדיר אל-בלח שבר-צועת עזה. בסמוך לבית נמצאת ההתנחלות כפר דרום. מעדות שגבה בצלם עולה כי החיילים קראו לבני המשפחה לפתוח את דלת הבית כשהם מלווים את קריאתם בגידופים. אבי המשפחה, איבראהים אל-פלית, 61, קרא אל החיילים והודיע להם כי הוא בדרכו לדלת. כשהגיע לדלת, הסיר את הבריה,

הגדר הרעה

דו"ח מעודכן של בצלם על מכשול ההפרדה עכשיו באתר האינטרנט